

РЕШЕНИЕ

№ 8866

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12309** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на К. А. П., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005223, издадена на 22.10.2025 г. от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП ѝ е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца. Прави искане да се отмени заповедта, като незаконосъобразна. Конкретни съображения не са изложени.

Ответникът - редовно призован, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като съобрази представените по делото доказателства, становищата на страните и закона, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Видно от представения по делото Акт за установяване на административно нарушение серия № 0619232/03.10.2025 г., съставен от младши автоконтрольор към СДВР, на 08.09.2025 г. водачката К. П. около 16. 10 ч. в [населено място], по бул. Б. шосе, управлява л. а. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. В. П., като извършва следните нарушения – при маневра, която е свързана с навлизане изцяло в съседна лента реализира ПТП с л.а „К. С.“ с ДК [рег.номер на МПС] , нанасяйки материални щети по предната му част и напуска местопроизшествието, без да уведоми службата за контрол на МВР. За случая е съставен скица на ПТП.

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005223, издадена на 22.10.2025 г. от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП ѝ е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца

Заповедта е връчена на 03.11.2025 г., видно от направеното на нея отбелязване. Жалбата е подадена в срока по чл. 149 АПК.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства съдът достига до следните правни изводи:

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 172, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със заповед рег. № 513з-9624/13.09.2024 г. на директора на СДВР е преназначен актосъставителя на длъжност младши автоконтрольор, а съставителя на ЗППАМ – със Заповед № 513з-9572/13.09.2024г. е преназначена на длъжност полицейски инспектор в група АНД в отдел ПП, СДВР, със Заповед 513з-12086/14.10.2025г. на директор на СДВР са делегирани правомощия на изрично посочени длъжностни лица, включително и на младши автоконтрольори и полицейските инспектори в сектор "Пътна полиция"на СДВР, за територията, обслужвана от СДВР, да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки, с оглед на което процесната заповед се явява издадена от компетентен орган в рамките на неговите правомощия.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Тя е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му. Актът е връчен на жалбоподателката и тя е направила възражения.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма и съдържа задължителните реквизити, установени в закона. Изложени са фактическите основания обосноваващи налагането на принудителната административна мярка и са посочени съответните им правни норми. В заповедта не е посочена приложимата хипотеза на 175, ал. 1 от ЗДвП, а именно тази на т. 5, но това не е съществено процесуално нарушение, доколкото жалбоподателката може да разбере какво нарушение ѝ се вменява от подробно описаните фактически основания.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а"- "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8;

За да бъде наложена ПАМ е необходимо да бъде установено по надлежен ред водач, който при управление на МПС е извършил нарушение на ЗДвП, извън хипотезите по б. "а"- "ж", за което е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК административният орган и лицата, за които актът е благоприятен, следва да докажат съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването им. В конкретния случай са установени предпоставките за прилагането на наложената ПАМ, които се подкрепят от представените по делото писмени доказателства. Жалбоподателката не е ангажирала нито доказателства, които да опровергават изводите на органа, нито е изложила конкретни аргументи защо счита, че оспорената заповед е незаконосъобразна.

Събраните доказателства по административната преписка, съгласно чл. 171, ал. 1, изр. първо от АПК, имат доказателствена сила в настоящия процес. Доказателствата по административната преписка съдът цени, защото не са изрично оспорени, а следващите от тях фактически установявания са конкретни, логични, съответстват си и не са опровергани. На основание чл. 17, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съдът при преценката на валидността на акта за установяване на административно нарушение във вр. с чл. 179 от ГПК, намира, че същият е съставен от компетентен орган по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, има необходимото съдържание по чл. 42 от ЗАНН – съдържа описание на нарушението, дата, място и обстоятелствата, при които е извършено, посочени са нарушените законови разпоредби, съдържат се необходимите индивидуализиращи данни, като са спазени и относимите разпоредби на чл., чл. 40 – 43 от ЗАНН за съставянето му. В АУАН е посочена изрично нарушената материалноправна разпоредба, която съдържа правилото за поведение, което водачът на МПС следва да спазва.

Съдът намира, че в случая правилно е приложен материалният закон и са били налице предпоставките на сочената норма на чл. 171, т. 1, б. "з", б. "бб" от ЗДвП. Видно от съдържанието посочената разпоредба, тази ПАМ се прилага за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения на водач на пътно превозно средство, за което нарушение се следва наказание "лишаване от право да се управлява МПС" за определен срок. В случая са налице основанията за налагане на процесната ПАМ, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че оспорващата е извършила нарушение, за което се следва наказание лишаване от право на управление на МПС.

В случая не са налице и отменителни основания по смисъла чл. 146, т. 5 от АПК, тъй като процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Наложена ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения. Също така, с прилагането на ПАМ се изпълнява и целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, отказал да изпълни нареждане на контролните органи. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на нарушението, мярката се прилага под прекратително условие – до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 3 месеца. При произнасянето на компетентния орган относно осъществяването на административната или наказателна отговорност на водача или след изтичане на нормативно определения 3-месечен срок, ако до този момент въпросът за отговорността не е решен, ПАМ следва да се счита автоматично за отпаднала с оглед настъпилото прекратително условие, с което е обвързано нейното действие.

По изложените съображения, следва да се приеме, че правилно административния орган е наложил на жалбоподателя процесната принудителна административна мярка, след като е установил наличието на материално правните предпоставки, предвидени в нормата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б "бб", във връзка с чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, а подадената жалба, следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, настоящото решение не подлежи на обжалване.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ подадената от К. А. П. жалба, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005223, издадена на 22.10.2025 г. от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП ѝ е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: